СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLIX. Ч. 181. Джерзі Сити, Н. Дж., пятниця, 8-го серпня 1941. No. 181. Jersey City, N. J., Friday, August 8, 1941. VOL. XLIX.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. 4-0807. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

АМЕРИКА ЗНОВУ ПЕРЕСТЕРІГАЄ ЯПОНІЮ

ВАШИНҐТОН. — Секретар стейту Кордел Гол видав заяву, в якій зазначив, що окупація Сіяму японськими військами прямо загрожуватиме інтересам Злучених Держав Америки. Ця заява була зроблена зараз по подібній декляраціі британського міністра заграничних справ Ідена, котрий заявив, що захоплення Сіяму Японією викличе найбільш скомпліковану ситуацію між Токіом і Лондоном.

Ця рівночасна дипльоматична акція Злучених Держав Америки й Великої Британії, вказує, що обі держави працюють однозгідно в напрямі відвернення вибуху нової війни в Азії. Секретар стейту Гол повторив, що американський уряд при многих нагодах означив ясно своє становище відносно політики підбоїв тоталітарних держав.

Каname Вакасуґі, радник японської амбасади у Вашинґтоні, іде до Токіо, щоб дати японському урядові звіт про поставу американського уряду.

ЗДОҐАДИ ПРО АМЕРИКАНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ КОНФЕРЕНЦІЇ З ЧОРЧИЛЕМ НА МОРІ

ВАШИНҐТОН. — У столиці дальше кружляють всякі фантастичні й неймовірні вістки, що не тільки президент Рузвелт, але також визначні американські військові, конферують з британськими премієром десь на Атлянтику. Ціла маса випадкових обставин потверджує чутки. Підчас коли ціла Америка знаходиться у надзвичайному стані, ніхто не знає, де перебуває ґен. Джордж Маршал, шеф штабу армії, Френк Накс, секретар маринарки, адмірал Геролд Старк, шеф морських операцій і ґен. Г. Арнолд, шеф летунства.

Департамент маринарки видав комунікат, в якому стверджено, що президент Рузвелт відбуває спокійно прогульку на морі.

СЕНАТ ВІДКИДАЄ ПРОПОЗИЦІЮ ПРОДОВЖИТИ ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ ДО ДВОХ ЛІТ

ВАШИНҐТОН. — Сенат своєю більшістю 50 проти 21 переголосував внесок сенатора Биртона, який домагався продовження військової служби до двох літ. Лишається тепер останній внесок, представлений речниками адміністрації, котрий передбачує продовження реченця служби покликаних військових, членів Національної Ґвардії й резервових старшин до півтретя року.

РЕПУБЛИКАНСЬКА ПАРТІЯ КООРДИНУЄ СВОЇ СИЛИ В ПАЛАТІ ПОСЛІВ

ВАШИНҐТОН. — Республиканські конґресмени відбули бурхливу партійну конференцію, на якій ухвалено повести скоординовану акцію проти намагання теперішньої адміністрації „втягнути Злучені Держави в невиповіджену війну". Критикуючи всі потягнення президента та його кабінету, які на думку републиканської партії, пхають Америку у війну, конференція пригадала, що виборчі плятформи обох партій голосили, що Америка не піде до війни. Навіть ухвалення т. зв. „ліз-ленд" закону перейшло під кличем всебічної допомоги Анґлії без активної участи Америки у війні. Ця конференція републиканської фракції палати послів стоїть у тісному звязку з нарадами визначних републиканських лідерів в Алексaндрія Бей, Н. Й., де рівнож постанoвлено не допустити Америки до участи в европейській війні.

КАНАДА ПРОДУКУЄ 40 ЛІТАКІВ ТИЖНЕВО

ОТТАВА (Канада). — Канада, котра не мала фабрики літаків, коли почалася теперішня війна, продукує тепер 40 літаків на тиждень. Так заявив Ралф Б. Бел, начальний директор летунської продукції. Міністер амуніції С. Д. Гов каже, що летунські канадійські фабрики одержать скоро замовлення на 1,000 военних літаків.

ХОЧУТЬ НЕ ДОПУСТИТИ ДО КРІЗИ В ШОВКОВОМУ ПРОМИСЛІ

ВАШИНҐТОН. — Бюро Заряду Продукції оголосило, що виробляється новий плян, котрий уможливить дальше урухомлення шовкової промисловости, задержить робітників, занятих в тій галузі промислу й забезпечить край в доставу шовкових панчіх і других конфекційних продуктів, вироблюваних з шовку.

НОВИЙ СТРАЙК В КОРАБЕЛЬНИХ ЯРДАХ

КЕРНІ (Н. ДЖ.). — П. Флин, заступник голови місцевої юнії КПО, заявив, що 6,000 робітників, занятих в корабельних ярдах, виходять на страйк, тому, що не може прийти до порозуміння між робітниками й компанією в справі нового контракту.

В згаданих ярдах викінчуються два кружляки, шість контр-торпедовців, три цистерни-кораблі для перевожения нафти й два інші вантажні кораблі. Все це будується на замовлення федерального уряду.

В НЮ ДЖЕРЗІ ЗІБРАНО 466,871 ФУНТІВ АЛЮМІНІЯ

СІ ҐІРТ (Н. ДЖ.). — Ґовернор стейту Ню Джерзі Чарлс Едисон заявив, що кампанія за збиранням алюмінія для оборони краю закінчена з великим успіхом, бо зібрано аж 466,-871 фунтів того металю. Ґовернор Едисон сказав, що це вказує, що стейт Ню Джерзі все відкликався на патріотичні поклики держави, й якаб то не була будучність, мораль мешканців Ню Джерзі не буде зломана.

МАЙОР ЕЛІОТ ПЕРЕДБАЧУЄ КІНЦЕВУ ФАЗУ ВІЙНИ ЗА ПІДБИТТЯ РОСІЇ

Визначний військовий критик нюйорського щоденника „Ню Йорк Гералд Трібюн" майор Джордж Ф. Еліот пише, що тепер починається кінцева й критична фаза війни за підбиття Росії. Він каже, що німці намагаються завдати червоній армії на Україні кінцевий удар. Це вони зроблять тоді, коли німецько-румунська армія, що наступає на Україну з Басарабії, получиться з північною німецькою армією, яка вже є в Білій Церкві. На його думку, захоплення Київа та перервання залізничої маґістралі Київ-Одеса буде катастрофальним ударом для московської армії. Здобувши Київ і цілу правобережну Україну, німці, пише Еліот, почнуть наступати на південь від Смоленська й тим відтнуть цілком Україну від запілля червоної армії.

На його думку, найважнішою обороною червоної армії є літаки, але на скільки червоне командування може їх постачати, на стільки можна сподіватися дальшого опору російських військ. Це саме можна сказати й про повзи. Він пише, що свобідні рухи німецьких механізованих частин на південь від Смоленська вказують, що червона армія втратила дуже багато механізованого постачання, що саме становить найбільшу її небезпеку.

КАЖЕ, ЩО НІМЦІ ПРОПАҐУЮТЬ „САМОВИЗНАЧЕННЯ НАРОДІВ" НА ТЕРИТОРІЇ СССР

Пресова аґенція ОНА подає зо Стокгольму, що німці почали сильну пропаґанду за „самовизначення народів", котрі досі були складовою частиною Советського Союзу.

Від 2. серпня, пише ця аґенція, німці повели зорґанізовану пропаґанду в тому напрямі та накликують національних меншин СССР до „боротьби за визволення й самоозначення, й за своє державне існування". Цю пропаґанду ведеться з радіо-стацій у Гельсінках, Варшаві, Ковні і Білгороді в мовах російській, литовській, українській, латвійській, білоруській і в мовах кавказьких народів.

НІМЕЦЬКІ ЗВІДОМЛЕННЯ ГОВОРЯТЬ ПРО ВЕЛИКІ ПЕРЕМОГИ І СТРАШНІ ЗНИЩЕННЯ СОВЄТСЬКИХ СИЛ ТА ЗБРОЇ

Німецькі військові кола нарешті виступили зо звідомленням про свої „великі успіхи", про які вони натякали від кількох тижнів, але нічого конкретного не подавали. Від 22. червня німці взяли в полон коло 900,000 совєтського війська. Знищили поверх 13,000 повзів, поверх 10,000 гармат і коло 10,000 літаків. Вбили „багато разів" більше, ні взяли в полон. Добре поінформовані німецькі кола кажуть, що Совєти зазнали в убитих коло трьох мілiонів вояків. Про свої втрати німці не говорять, тільки кажуть, що у відношенні до совєтських втрат вони дуже маленькі. Водночас німецькі кола кажуть, що німецькі війська далі продовжують війну „нищення", в якій до тла винищують совєтську армію. Цвіт цеї армії вже знищений, кажуть вони. Також говорять про нові територіяльні здобутки, але не говорять точно про місцевости.

СОВЄТИ ДАЛІ ГОВОРЯТЬ ПРО СВОЇ УСПІХИ

Совєтські звідомлення далі говорять, що совєтські війська завзято відбивають напір німецьких військ і в деяких випадках відсувають ворога взад. Тяжкі бої далі ведуться коло Смоленська, Києва, Білої Церкви, на естонськім фронті, коло Холма (в глибині Росії), коло Ленінґраду, біля озера Ладоґа. Совєтським військам вдалось розбити один панцерний пробоєвий відділ коло Києва і не допустити до окруження. Велику активність проявляла також совєтська повітряна сила, кажуть совєтські кола.

ЗАГАДКА НІМЕЦЬКОЇ ТАКТИКИ

Невтральні військові кола в Берні, Швайцарія, дивуються, чому німці, які кілька днів тому голосили про знищення мілітарної совєтської сили коло Смоленська і про поширення пролому, не використали цеї перемоги і не почали далі окружувати совєтської армії, а просто начеб припинили там бій? Замісць того вони в цілій силі розгорнули бій на Україні. Ці кола кажуть, що це якось зовсім нова военна тактика, яка може дійсно мати на увазі знищення ворожої армії, а не безпосереднє захоплення території.

СОВЄТСЬКА ФАБРИКА В МОСКВІ ПРАЦЮЄ

Совєтський уряд взяв на обїздку чужих журналістів по найбільшій фабриці повзів і автомобілів в Москві, щоб їм доказати, що вона не знищена, як це подавали німці. Фабрика була дійсно ціла і робітники в ній працювали по 24 годин на день. Були лиш знищені мешкальні доми недалеко цеї фабрики.

АБО ПЛИВИ АБО ТОПИСЯ. — У серпні пливання велика приємність і загальний спорт. Одначе, ледво чи можна його вживати з приємністю, коли приходиться плисти в повному вояцькому уніформі, з металевим шоломом на чолові й з 50-фунтовим наплечником. Таке прийшлося виконувати жовнірам першого медичного батальону першої дивізії американської армії підчас недавних маневрів у Форт Дівенс, Месечусетс.

НІМЦІ ПРОДОВЖУЮТЬ КАМПАНІЮ МИРУ Й ОЗНАЧУЮТЬ СВОЇ УСЛІВЯ

АНКАРА. — Німецькі дипльоматичні кола, які десять днів тому розпочали були кампанію за мир, вперто далі продовжують ту кампанію, хоч британський уряд кілька разів заявив, що в ніяких мирових пропозиціях не зацікавлений, як довго при владі є Гітлер і його система. В кампанії миру відграє ролю німецька пропаґанда, яка запевняє, що в окупованих німцями краях в застрашаючий спосіб шириться комунізм. Інші услівя замирення такі: Німеччина окупує на протяг 25 літ цілу Україну і північну Росію; Британська імперія буде не заторкнена і вдержана в цілости; на заході Европи справи повернуть до передвоєнного часу, з виїмком Альзації і Льотаринґії, які залишаться при Німеччині. Польща буде відбудована. Також чехи дістануть свою самостійність, але під зверхністю німців. Ці услівя німецькі дипльоматичні кола мали „неофіційно" передати американським колам з проханням, щоб ті передали їх анґлійцям. Ця кампанія буде продовжатись навіть тоді, коли з боку Анґлії наступить повна відмова замирення. Найвищого щабля кампанія осягне після того, як німецькі війська захоплять цілу европейську совєтську територію і стануть над Уралом.

ПОЛЯКАМ УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ ДАЛІ „НАЙДОРОЖЧІ".

ЛОНДОН. — Польський еміґраційний премієр, ґенерал Сікорскі, поєднався з „пілсудчиками", зокрема з львівським 24 полком уланів, які належали до табору Пілсудського. Підчас поєднання цей полк назначив Сікорского своїм почесним „шефом", а Сікорскі виголосив до уланів промову, в якій сказав: „Львів є мені дорожчий від кожного іншого польського міста". З цеї його завваги дехто заключає, що Сікорскі не зрікся західньо-українських земель в користь Совєтів.

МОЖЛИВІСТЬ ЗМІНИ ПОЛЬСЬКО-СОВЄТСЬКОГО ДОГОВОРУ.

ЛОНДОН. — В польських дипльоматичних колах в Лондоні говорять, що коли покажеться, що польсько-совєтська умова не є практична, то в тім напрямку можна буде ще поробити зміни. Премієр Сікорскі старається тепер наклонити двох польських міністрів, Сосновського і Сейду, які зрезиґнували внаслідок підписання цеї умови, щоб відтягнули резиґнацію. Як стверджують самі польські кола вістка про цю умову дуже зле поділала на польське населення, яке є ворожо наставлене супроти Совєтів. Цю вістку якслід використали німецькі пропаґандні чинники.

КОМАНДАНТ ПОЛЬСЬКИХ ВІЙСЬК В МОСКВІ.

ЛОНДОН. — Командантом польських військових частин, що почали творитись у Совєтах, став ґенерал кавалерії Андерс. Командантом чехословацьких військ, що також творяться під Совєтами, є ґенерал Бляга.

ВОРОГИ СЛОВАКІВ І ХОРВАТІВ.

БУДАПЕШТ. — Проурядова мадярська преса жаліється на словацьку урядову ґазету, „Словак", яка написала, що так як колись було в давній Австрії, що словацькі і хорвацькі посли разом лучились перед спільним ворогом Мадярщиною, так повинно бути і тепер. Мадярська преса говорить, що їх усіх теперішним головним ворогом є Совєти і цього не треба забувати.

БРИТАНІЯ ЗАПЕРЕЧУЄ ВІСТКУ ПРО „СОВЄТСЬКУ ДОМІНАЦІЮ".

АНКАРА. — Британський амбасадор в Туреччині, на прямий запит турецького міністра заграничних справ Сукру Сараколю, в імені британського уряду відповів, що погляд висловлений в редакційній статті лондонського „Таймсу" про домінацію Совєтів на сході Европи, не представляє погляду британського уряду. Британія не думає віддавати домінації Совєтам на Сході Европи, зокрема там, де заторкнуті інтереси Туреччини.

ВІШІ ЗАПЕВНЯЄ ПРО ПІВНІЧНУ АФРИКУ.

ВІШІ. — Французький уряд видав формальне запевнення на руки американського амбасадора адмірала Леґія, в якім говориться, що Франція не допустить без боротьби до того, щоб Північну Африку заняла яка небудь чужа сила. Це відноситься головно до держав „осі". Ця заява зробила на американські дипльоматичні кола дуже добре враження.

АТЛІ ГОВОРИТЬ, ЩО ПОЛОЖЕННЯ ПОЛІПШАЄТЬСЯ.

ЛОНДОН. — В відсутности премієра Чорчила, який після свякої правдоподібности таки поїхав на побачення з президентом Рузвелтом, міжнародне положення в анґлійськім парляменті аналізував провідник меншости, Атлі. Він сказав, що від минулого року положення Британії дуже поліпшилось. Це поліпшення наступило внаслідок совєтсько-німецької війни. Німеччина тепер воює на два фронти, чого вона колись дуже боялась. Атлі водночас зазначував, що не треба попадати в занадто великий оптимізм, головно коли ходить про вислід війни в Совєтах. Він далі говорив, що Америка нині більше посилає Анґлії, ніж посилала в минулій війні.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy	
На рік	$6.00	One year	$6.00
На пів року	$3.25	Six months	$3.25
На три місяці	$1.75	Three months	$1.75
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.00	One year	$2.00
На пів року	$1.25	Six months	$1.25
В Джерзі Ситі і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$9.00	One year	$9.00
На пів року	$4.75	Six months	$4.75
На три місяці	$2.50	Therее months	$2.50

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

Небезпечний Союзник

В американській заграничній політиці сталася подія, яка людям, необізнаним з цею політикою, могла видатися неможливою. Американський уряд повідомив амбасадора большевицької Росії у Вашинґтоні, що Америка дасть совєтському союзові всяку можливу економічну допомогу та призначить широкі права щодо вивозу матеріялів до Росії. Департамент стейту покликався в цій заяві на слова секретаря Велеса, що мовляв в інтересі національної оборони Америки лежить скріпити опір Росії проти німецької аґресії. Російський амбасадор додав до цієї заяви, що мовляв він хоче підчеркнути правильність цього погляду, що наїзд Німеччини на Росію загрожує безпеченству й незалежности всіх люблячих свободу народів та що ця загроза витворює спільність інтересів національної оборони цих держав.

Що спільність інтересів Злучених Держав і Росії існувала здавна, це річ, відома всякій людині, тямучій щонебудь у заграничній політиці. Ця спільність інтересів виявлялася часто близькою співпрацею між цими державами. Найтісніша така співпраця була в той час, як у Росії повалено царя й почато робити заходи завести народню републику. Коли ці заходи перебила большевицька партія, тоді Злучені Держави виступили війною проти большевиків. Цю ворожнечу до комунізму Злучені Держави далі задержали, хоча вони остаточно перестали вести війну проти большевиків, а накінець навіть признали большевицький уряд.

Тепер одначе зайшла така ситуація, що Америка вважає німецького диктатора Гітлера найбільшою загрозою для своїх інтересів. Тому, як виринула війна Гітлера проти совєтської Росії, Америка рішається трактувати совєтську Росію як свого союзника проти Гітлера.

Що, занявши таке становище, Америка захоче потім його щиро виконати, про це нема найменшого сумніву. Одначе, чи можна це сказати про большевицький уряд? Чи можна покластися на большевицький уряд, що він буде так само вірно обороняти спільні інтереси, як американський. Чи можна бути певним, що Сталін не зробить першого-ліпшого дня угоду з Гітлєром, як цього можна бути певним щодо американського уряду?

Це є преважне питання, питання, дуже сущне й до оборони американських інтересів дуже причетне. І ставлять його нині певно всі тверезо думаючі американці. Відомий нюйорський щоденник „Таймс" присвячує цій власне справі цілу вступну статтю, в котрій між іншим каже: „В світлі минулого Сталіна, ніхто не може заручити, що він знову не перекинеться до противної сторони, зробить наглий зрадницький мир з Німеччиною і стане по сутті Гітлеровим „ґавляйтером" на Сході".

БОГДАН ЛЕПКИЙ

(З нагоди смерти визначного українського письменника й поета).

2. ХАРАКТЕРИСТИКА ЙОГО ЛІТЕРАТУРНОЇ ТВОРЧОСТИ.

1. Громада та він сам.

Вже в перших творах Богдана Лепкого зарисувалися два основні напрямки, по яких мала йти його літературна творчість: громада й він сам. Нема сумніву, що перший виступає дуже замарковано, виразно, другий несміло й неясно. Соціяльна нерівність, визиск українських робітників чужими працедавцями, гірка недоля темного народу, оце голосні мотиви громадського характеру, що впливають на писання Лепкого. Не диво, що дехто читаючи його перші писання, добачує в Лепкому співця пролетаріяту, бож про тих „чорних людей" написався він чимало. Лепкий симпатизує з селянами, жертвами суспільного ладу **(Матвій Цапун)**, бо він знає їх безмежне горе, їх терпіння та їх гнет. Тому без вагання стає він чемпіоном тих покривджених і гнаних; хоче випровадити їх на ясне світло, там, де ясніще, краще й принадніще.

Та вже в тих перших творах Лепкий проявляє там то тут щось чисто особистого, якісь тони, що вказують, що маємо до діла з **ліриком-субєктивістом.** Ми стрічаємося з запитом автора — пощо поезія, пощо писанина, коли вона не має ясної цілі? Та відповіди на ці питання не легко знайти Лепкому. Сувора дійсність, зокрема нужда українського селянства в Галичині, глухі провінціональні будні, оце все відбирало йому багато часу й не давало відразу стануги йому на якийсь твердий ґрунт. Лепкий скоро прийшов до переконання, що над українським народом повисло якесь атавістичне зло, якесь прокляття, з яким треба боротися.

З того почав формуватися літературно-національний світогляд поета, оснований на поняттю безнастанної боротьби двох сил: матерії й духа, що творять світ. Та матерія в поняттю Лепкого була причиною, що український нарід ставав погноєм чужих **(Сповідь Землі, Листки падуть).**

Та подивімся, як підходить до тих життєвих питань сам Лепкий. Із творів його видно, що він сам сильно терпить під життєвим і світовим „мусом", що хоч і часом „могутний чар в його вступає тіло", він не рветься з ним до бою, бо усе таки „безсилля карк до долу гне і дзвонивь ланцюгами". Здається, що ці вигуки безсилля забарвлені фальшивою нотою, бо тут відзивається його амбіція, амбіція людини, яка усвідомляє собі, що все навкруги минає без її співучасти. І може ця амбіція каже йому писати вірші для пройдешнього покоління. Здавалосяб, що від такої інертної постави лиш крок до фаталізму, лиш крок до того, щоб все визнати за вічно існуюче, незмінне.

А фаталіст не зневірюється в свою працю й свою місію, але спокійно жде, що буде завтра. Тому й Лепкий не зневірюється в свою працю, в свій спів для тих бідних і недолею закутих українських селян. Бо Лепкий у цій життєвій боротьбі з тим фаталістичним „мусом" — людина наскрізь небоєва, до нього більш як до кого іншого, відноситься цей таки його вірш:

„Хто борню веде — поборе,
Хто терпить лиш — тому горе!"

Лепкий не бореться, він тільки **відборонюється,** тому йому горе й через це він **терпить.** Це мабуть тому другий український поет Євшан назвав Лепкого „поетом безсилля".

Добродушність, добросердечність і потульність Богдана Лепкого ярко зазначені в цілій його творчости. Бо чомуж би мало бути інакше, коли після самого поета „на світі немає нічого **білого** й нічого, щоб було **чорне".** Він каже: „Між людьми не шукаю безумовного **добра** й не вір, що є з л о безмежне, в кожньому з нас є дещо з янгола й багато з чорта, є дещо з неба й чимало з пекла"... „Всі ми немов одна фантасмаґорія якогось велитня нерозгаданого, котрому імя: Незвісне!"

Із того виходить та його т е п л о т а, якою овіяні герої Лепкого, всеодно, чи ними є ґенії як Шевченко **(За люд),** діячі як Шашкевич **(Для ідеї),** чи Шептицький **(На святоюрській горі),** чи звичайні селяни, нещасна сирота-попівна, урядовець-інтеліґент чи навіть ренеґат-суддя **(Прикрий сон).**

Уважаючи усе умовним і релятивним, Лепкий ніколи не виступає проповідником якихсь нових ідей, не дає ніяких програм, він малює своїх людей такими, якими вони є, отже природніми, а не штучними.

Оце є провідний мотив досить багатої й ріжноманітної музики Богдана Лепкого. З поглядом його на життя про фаталізм і „мус" багато не годяться, але Лепкий таким був і це мусимо знати, щоб його краще зрозуміти.

2. Поезія Лепкого.

а) **Рефлексійно - субєктивна лірика:** Серед багатої й ріжнородної поезії Богдана Лепкого на першому місці стоїть рефлексійно-субєктивна або особиста лірика. В одній з найсильніщих і найкращих поезій Лепкого, **Сповідь землі,** змальовані смуток, біль, „дивний сум і туга" поета. Це саме в другій поезії **Дивний сум.** Звідки береться ця безмежна туга? А тому, що „все навкруги сумне". А чому сумне? Бо так доля хотіла, й з нею Лепкий не буде боротися, не буде її оспорювати, бо на думку Лепкого, „коли нема свого щастя, треба тішитися щастям другого". Та немає проте й особистого щастя, його забрала якась доля, а на її місці прийшли „туга й мрії", які відвертають його від дійсности. Але й ця дійсність — то „зависть, злоба, злість зі журбою, вічний бій за існування **(День кінчиться),** а дійсність — то життя сіре, безбарвне, одностайні дні, немов прикроєні до міри **(Життя буденне),** а дійсність — це світ неправдомовний, облудний" **(Ходить вітер очеретом),** а дійсність — це люде, а між людьми так сумно, так огидно **(Поезіє, розрадо одинока),** дійсність — кривда, дійсність — кров"... Лепкий тужить за чимсь кращим, тихим, соняшним. Тому то може й длятого, весна його не тішить, бо вона сильна, бурхлива, пристрасна, а за це його бавить погідна, лагідна осінь. Лепкий живе **споминами** про тихі погідні дні. Вони заступають Лепкому це, що в других становить суть життя, **боротьбу.** Тому він і не зчувся, коли опинився поза життям:

„Вибірався я, брате,
Вибірався я, жити —
Довелося на світі
За життям лиш тужити!"

Це сповідь життьової поразки, невдачі, це щось такого як Франкове „борню з життям програв я, любі діти", це зрештою це, що кожний з нас говорить, зводячи іспит свого життя.

Інтермеццо є найбільш викінченою рефлєксійною поезією Лепкого. Поезія ця — це його сповідь і заповіт, це синтеза цілої його рефлєксійної лірики.

б) **Патріотична лірика:** Із мотивами спогадів вяжеться тісно **патріотична лірика** Лепкого. Жерелом його є тут любов до минувшини України. Патріотична нота в тій ліриці дуже сильна;

„Не сяде пан,
ні цар, ні хан
там, де колись сидів гетьман,
ніколи..." **(Батуринські руїни).**

З любови до історичної минувшини України написані інші патріотичні вірші як **Чекає нас велика річ** або вірші **На маргінесі книжки про Кричевського,** в якому поет висловлює такий патріотичний поклик:

„Давно минулії літа,
ти наша мріє золота,
зявися хоч на мить!"

Навіть у різдвяній колядці **В Різдвяну ніч 1915. р.** Лепкий дослухується історичних дзвонів, коли пише: „ніби дзвін з забутих цвинтарів, а в них шум грає розбурханих надій". В поезії **Слідами Ігоря** чується ніби Шевченкову лірику:

„Слідів нема оцих доріг, (куди ходив Ігор)
Якими предки славу здоганяли,
І оре внук убогий переліг,
Не знаючи, що тут діди конали,
Не знаючи, що сталевий леміш
Останки костей предків вивертає..."

Поминаючи його тенденційну патріотичну лірику з часів війни, Лепкий лишив нам також кілька поезій з їдким, іронічним тоном. Правда, іронія Лепкого не така гостра, як сатира Франка, не така добродушна як у Самійленка, але легка. **(Дума патріота в буфеті).** В поезійці **Нині кождий говорить багато** з іронією змальовує Лепкий слабохарактерність української інтеліґенції:

„Нині всі ми словами герої,
З вітряками ідемо на бої,
А як дійсно прийдеться до діла —
Деж той розум, деж тії науки?
Мліють серця, трясуться нам руки,
А відвага?... Кудись полетіла..."

Хоч його лірика закрашена певним сумом, хоч він переживав упадок українських визвольних змагань, проте Лепкий спокійний за долю українського народу. По війні, бо в 1920. р. в поезії **У великий тиждень** він писав:

„Прийде момент, і відвалиться плита,
А воїни, воружені брехнею,
Упадуть ниць; зніметься правда бита,
Скатована, рядном смертельним
крита,
Зніметься, встане — й світ піде за
нею!"

Лепкий звертає рівнож на себе увагу своїм блискучим таланом малювати природу. Будучи малярем, він ясляється дійсним мистцем слова в малюванні краєвидів чи природи українських гір і піль.

3. Лепкий як письменник.

Цей патріотично-громадянський мотив, так сильно зазначений в рефлєксійній і патріотичній ліриці Лепкого, ще більш розвинений в його повістях. Туга за славною історичною минувшиною України й зродила першу українську історичну трильоґію **Мазепа, Полтава і Батурин,** яку сміло можна вважати за перші вияви української історичної повісти з державницькою лінією. Лепкий являється чи не першим в українській літературі, що дав Мазепі визначне місце як постать героя в українській історії. Нема найменшого сумніву, що переклади трильоґії **Мазепа** на світові мови (віримо, що це колись станеться) причиниться до розяснення в світовій літературі оцеї ролі, яку дійно відгравав Мазепа в Україні, а яка була значно затемнена або злегковажена писанням Байрона, Ґіґо, Словацького, чи Пушкіна. Своїми історичними повістями з часів козацтва й Гетьманщини, Лепкий вказав шлях новому молодому українському поколінні, де шукати за світлими прикметами їх предків; вказав на ці відемні наслідки, які можуть мати необмежені амбіції козацьких полковників і отаманів.

Але заслуга як письменника та творця історичної повісти з державницькою ідеольоґією лежить в тому, що українська література не мала того рода повісти з так сильно розвиненим державницьким і все-українським духом.

—o—

Зібравши все разом, можемо схарактеризувати Лепкого як поета й письменника в дуже додатніх чертах. Розпочавши літературну діяльність реальними образками з життя бідних людей, Лепкий постепенно переходить до рефлєксійної лірики. Від цілковитого зрезиґнування з життя рятує його **спогад про минувшину.** Все це характерні прикмети загально - европейського літературного напрямку, званого **неоромантизмом.** В поезії, Лепкий являється неоромантиком з явною реакцією проти радикалізму, який впровадив в українську літературу Франко й Павлик.

З другої сторони, як син пригніченої селянської нації, Лепкий не зриває з реалізмом, він продовжує традицію українських реалістів і малює життя щиро-природнім.

В українській поезії Лепкий вніс багато нового. Тим новим є його особисте самокопирсання, елеґійність, чуття, настроєвість, гарна описова лірика, лірика картин і лірика

(Докінчення на стороні 3-тій)

В. АВЕРЕЛ ГАРИМЕН, американський „координатор" в Лондоні, вернувся до Америки на конференцію з президентом Рузвелтом у справі допомоги Анґлії.

АНДРІЙ ЧАЙКОВСЬКИЙ.

ПЕРЕД ЗРИВОМ

Історична повість.

(21)

— І він мій сокіл ясний наложив головою побіч батька, а я бідна остала круглою сиротою, безпомічною...

— Не говоріть так, — потішала її Горпина. — Хочете за живого панахиду правити, а це гріх. Моє серце віщує, що наш Богданко верне цілий і здоровий.

Ще до смерти сотника, господарство не було як слід наладнане. Військова служба не дозволяла йому віддатися тільки господарству, а похід на Волощину перервав всі його праці. Багато землі стояло ще пустарем. По болотах гуляли блудні вогники, а побожні хрестилися й відмовляли молитви за путешествуючих, щоб їх лихий не запровадив у яку топіль... Щоб привести все до ладу, треба було чоловічої голови та багато грошей, а ні одного ні другого в удови не було.

Згодом повелося Горпині переконати стару свою подругу, що Богдан живий і здоровий та певно поверне. І вони молилися й ждали...

— — — — — — —

Вернувши в Чигирин застав Богдан у полку великі непорядки, що про них згадував сам гетьман.

Полковником чигиринського полку реєстрових козаків був польський шляхтич Ян Закржевський. Рахуючи на своє шляхецтво та на свої військові заслуги, поводився із своїми козаками як з пахолками. Закржевський провадив розгульне життя, а що на те треба було багато грошей, лупив їх із козаків, не оглядаючись на способи. Козацькі землі вважав за свої і казав собі за них платити та відробляти панщину. З козаків здирав, що під руки попало, навіть воєнну добичу брав для себе. І плата, що польський уряд посилав для козаків, топилася в його глибокій кишені. А хто посмів упімнутися за свою кривду, цього люто карав і замикав у тюрму. Козаки терпіли й мовчали, бо знали, що правди їм ні звідки сподіватися.

Коли Хмельницький прийшов до полкової канцелярії, не застав полковника.

— Коли можу пана полковника застати в канцелярії, мені ніколи ждати на нього.

— Пан полковник приходить тоді, коли йому завгодно, і не має причини перед ким небудь виправдуватися! — сказав один канцелярист згорда.

— Не говори так до мене, небоже, щоб цього не пожалував. Я є ґенеральний військовий писар Богдан Хмельницький. Йди й скажи пану полковникові, що мені треба негайно з ним говорити. Маю приказ від ясновельможного пана гетьмана Конецпольського до пана полковника, так йому й скажи.

Аж тепер канцеляристи повставали з місць і поклонились. Ясновельможний пан гетьман когонебудь не посилає, з ним немає жартів...

Метнулися за Закржевським, що спав на підпитку, після нічного бенкету.

Довго прийшлось Хмельницькому ждати, заки пан полковник устав, умився й одягнувся.

За першим поглядом пізнав Хмельницький, що це пяниця та гільтай. Широке, червоне мов у опира, покрите струпами обличчя, великий, червоний, мережаний синіми ниточками ніс, а на його кінці бородавка. Це носище спиралося на товстих вусах, що наче гребля загородили приступ до рота. Здавалося, що це жаба сидить під греблею і дивиться у чорний лісок, що виріс на бороді. До цього всього прихриплий голос і сопіння мов з ковальського міха.

— Чого вашмосці треба від мене? — привітав Хмельницького гостро, лихий, що не дав йому виспатися.

— Приходжу сюди, як назначений ясновельможним паном гетьманом коронним ґенеральний писар реєстрового війська козацького його милости короля. Ось моя грамота.

— Будь собі, вашмосць, писарем і пиши собі скільки завгодно, тільки до моїх справ не мішайся і не находи на мене.

— Воно дещо не так, пане полковнику, — каже Хмельницький усміхаючись, — так можеш, вашмосць, говорити до свого полкового писаря, та не до мене. Я є ґенеральний писар на всі полки, а чигиринський полк не стоїть за плотом. Та будь ласкав бодай поглянути на мою грамоту. Не хто будь її підписував, а сам гетьман коронний.

Аж тепер почав полковник читати грамоту. Він скривився мов від полину.

— Ну, добре, а тепер, пане брате, прохаю до мене в гості та випемо за наше знайомство.

— Спасибі, пане полковнику, твоєї гостини я не цураюся, тільки не сьогодні, бо в мене багато такого діла, що не можна відкладати.

— Вашмосць лишаєш грамоту тут, у полковій канцелярії? — каже Закржевський.

— Ні, грамота має бути все в мене в руках. Мені треба розїздити й по інших полках і всюди мушу нею виказатися, а то не схотять полковники зо мною говорити. — З цими словами загорнув Хмельницький Закржевському зперед носа грамоту.

— Ця шельма не дасть собі в кашу дмухати, — подумав Закржевський.

Канцелярія ґенерального писаря була в Чигирині. Перебираючи урядування Хмельницький відразу доглянув ці непорядки, що в цьому полку загніздилися. Надужиття Закржевського впадали всюди в очі. Відразу почав збирати матеріяли, що мав представити гетьманові. Та робив це осторожно, потай Закржевського.

(Дальше буде).

ВПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ І В ТАКИЙ СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧІТЬ ЇХ БУДУЧЧИНУ.

AMERICA ON GUARD!

Above is a reproduction of the Treasury Department's Defense Savings Poster, showing an exact duplication of the original "Minute Man" statue by famed sculptor Daniel Chester French. Defense Bonds and Stamps, on sale at your bank or post office, are a vital part of America's defense preparations.

ШІКАҐОВСЬКА ХРОНІКА

подав Степан Куропась.

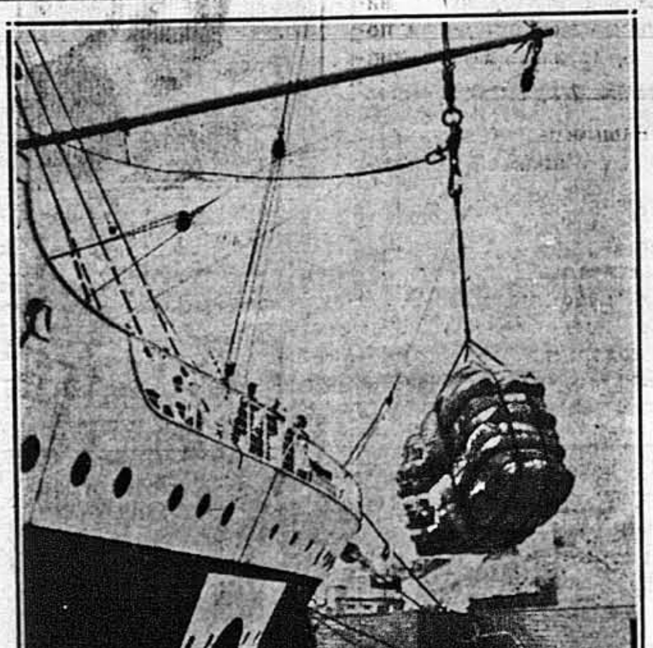
Подорож автом до Ню Йорку належить тепер до приємностей. На запрошення д-ра Кібзея з Дітройту дописувач переїхав автом в обі сторони. Є велика ріжниця між подорожею тепер, а тою зперед двох років. З Дітройту до Пітсбурґу їхали ми темною ночею то й нічого не можна було бачити. В Пенсилвенії розвиднілося, але скоро їхати не було можна, бо цей стейт дуже пильнує, чи хто часом не їде скорше як 50 миль на годину. За це з Пітсбурґу до Герисбурґу можна переїхати 160 миль за 2½ години, так як ми їхали, а можна і більше. Кажуть, що адв. Кузь з Дітройту як їхав на конвенцію У. Н. Союзу, перелетів цю дорогу за дві години. Цю нову дорогу побудовано за 20 місяців, а викінчено її минулого року. Зветься „Турнпайк". Це нова дорога по 24 стіп в кожну сторону, переділена 10 стоповим пасмом трави. Збудовано її коштом 70 міліонів долярів. Можна за оплатою одного і пів доляра їхати любою скорістю, бо не треба ніде приставати, бо нема перехресть ні інших перешкод. Коли їхати звичайною дорогою, то треба проїжджати найбільші гори Алеґені. Турнпейком ґір зовсім нема. Всьо побудовано 7 тунелів для переїзду через ці гори. Нема навіть скрутів. Ще 1885. року зачали будувати туди залізничий шлях і виверчено вже кілька тунелів коштом 10 міліонів долярів. З ріжних причин цю працю занехано, а тепер зужито давний плян на дорогу для авт. Цю нову дорогу називають „чудо новітньої техніки". Бо за 20 місяців збудовано не лиш саму бетонову дорогу, але й 139 мостів і 160 переходів понад або попід нею. Працювало над виконанням дороги 155 ріжних контракторів з 18 ріжних стейтів. З поворотом на захід їхали ми дуже гарною дорогою понад рікою Гудсон. Признаюся, що я в душі ненавидів Ню Йорк як брудне, нефоремне місто, в якім важко визнатися, і в якому я не знаходив ні краси ні гарного архітектурного викінчення. Доми як „бакси"... Та коли ми раннім ранком виїхали на Ріверсайд Драйв долиною ріри Гудсон, то в моїх очах Ню Йорк виріс відразу на правдиву метрополію Америки. Дуже гарні будівлі, обгороджені мурами зі сторони ріки. Чисті парки, сполучені сходами з берегом ріки. Хто хоче бачити Ню Йорк і полюбити його хай побачить його від сторони Гудсону, однак подальше від Джерзі Сіти. З Ню Йорку до промислового міста Бінґгемптону дорога число 17 іде дуже гарною околицею, залісненою всякого рода деревиною. Смереки, сосни, модерні на переміну з дубами, липами, а навіть білою березою. В тій околиці є рівнож велике число дерев, індіянських ще імен, але є й модерні нові імена між ними такі як Свен, Ґрес, Бок і инші. Це околиця в якій ми стрічали тисячі людей, що виїхали туди на вакації. В лісах видно є повно всякого звіря, головно оленів, бо дуже часто можна було бачити перестерігаючі таблиці такого змісту: „Уважайте на переходячі олені". Фарми бідні, бо гористі, овочеві переважають, бо стейт Ню Йорк це третий з черги стейт щодо багатства овочів. З Бінґгемптому до Бофало переїжджали ми попри величезні а при тім товгі як ріка озера. Дорогу з Бофало через Канаду до Віндзор і Дітройт проїхали за 4 години. „Гайвейс" порожні, бо Канада у війні, ґазоліна дорога! В містах стрічали дуже багато війська і весіль, бо звісно, що вояк завжди готов до женячки. Харчі в Канаді дешевші ніж у нас.

Про згубленого хлопця Томі говорить тепер не лиш Шікаґо, але й вся Америки. В зоольоґічному городі Брукфілд знайдено в неділю, дня 13, липня, 3-го хлопця, що непорушно сидів на землі, опертий об мур. Коли вже замикали город, спитали хлопця на кого він чекає. Хлопець розговорився, сказав, що приїхав до „зу" з батьком в рожевому вантажному авті, а тепер батько кудись відїхав, але він мусить на тому місці ждати, бо батько зовсім певно по нього приїде.

Хлопцем заопікувалися відразу власти, поліція, стейт, як і багато добрих людей по всій Америці. Батька досі нема, хоч шукають його по цілій Америці. Не знати, що його стрінуло, бо з розмов з хлопцем виходить, що між батьком і сином була велика взаїмна любов, що хлопець розумний, а при тому гарний і не було причини його покидати. Про маму каже малий Томі, що вона мала рану на шиї і десь дуже далеко відійшла з лікарем. Другого імени хлопець не вимовляє виразно, тому й тяжче шукати за батьком. Хлопця хоче адоптувати дуже багато родин, а він, що зразу був дуже балакучий і вірив, що батько по нього приїде, став нервовим, маломовним, не їсть і все питає, „Де є мій батько". Та на це питання йому ніхто досі не може відповісти!

Велика спека навідала Шікаґо і взагалі середний захід. Сонце пражить, а люди ходять мов зварені. У вівторок температура доходила до 99 ступнів.

Через спеку терплять люди, а зокрема хорі по лічницях, бо потяться, тому треба було купувати додаткові охолоджуючі вахлярі (фени), легкі убрання і т. п. Пересічна консумція води підскочила з 270 на 400 ґальонів денно на особу, а це вже великий тягар для 4-міліонового міста. Тому й тиснення водопроводної системи змаліло, а це шкодить дуже у боротьбі з вогнем, бо забирає довшого часу, на гашення. Вдодатку і число вогнів підскочило денно з огляду на спеку з пересічного числа 70 до 250.

ОСТАННІЙ ЗАКЛИК.—З японського корабля „Татута" виладовують у порті Сан Франсіска дорогий ладунок шовку. Корабель цей мандрував по Тихому океані, як американський і японський уряди переговорювали в справі захоплення корабля.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ДІТРОЙТ, МІШ.

Піврічні збори Українського Народного Дому.

На західній частині нашого міста Дітройт, при вулицях Мартін і Мішіґен, видвигнуто тому кілька літ народню святиню, Український Народний Дім. В неділю, 21. липня 1941. р. в просторій авдиторії відбулися піврічні збори цеї інституції, на які зібралося біля сотки членів і симпатиків У. Н. Дому. Предсідник нашої інституції п. Володимир Візничак, відкрив збори й прочитав програму зборів, яку по короткій дискусії принято одноголосно. По вибранні підписаного протоколярним секретарем, приступлено до звітів екзекутиви Дому.

Предсідник В. Візничак в короткій промові здав справоздання зо свого урядування протягом останніх чотирьох місяців. Крім менших праць, відбувся величавий пікнік. Для більших підприємств треба уживати ґорішньої салі, яка одначе, згідно з міськими розпорядженнями, мусить мати „файр ескейп".

Дальше здавали звіт пп. Іван Братусь, фінансовий секретар і Михайло Андрусевич, скарбник. Вони ствердили, що збори й рентування долішньої салі принесли за шість останніх місяців $6,195.32, з того готівки остало $1,867.78. Однак не сплачений ще довг, У. Н. Союзови, що виносить більше як двадцять тисяч долярів. Другі урядники й контрольна комісія також здали свої звіти.

Розвинено відтак дискусію над викінченням УНДому, щоб його віддати до ужитку нашого громадянства, переважно нашій молоді. В дискусії взяли участь многі діячі.

Рішено скликати якнайскорше спеціяльні збори УНДому для ширшої праці й вибрати сталий комітет для збирання жертв.

Іван В. Дячун,
секретар зборів.

Злучені Держави спроваджують більше як 70 відсотків свого часописного паперу з Канади.

—o—

Найхолодніше місце на світі місцевість Верхоянск у Сибірі, має температуру, що сягає від 94 ст. понижче зера до 102 повище зера.

БОГДАН ЛЕПКИЙ

(Докінчення зо стор. 2.)

малюнків. Талан Лепкого поглиблювався в вертикальному (доземому) напрямі. Ось що про Лепкого пише такий визначний історик української літератури як Сергій Єфремов:

„Лепкий — поет безнадії й сумних скарг на безталання, поет осінніх мельодій і кволого безсилля... Справжню свою мельодію має він там... де просто ділиться своїми настроями з читачем, відграючи свою „симфонію краси", що дійсно може захопити своїм настроєм. Душа поета найчастіше і найкраще озивається на ті невиразні почування смутку, що несуть із собою спомини про колишнє, пережите з його розвіяними надіями; для неї скрізь вчувається ота тиша в житті —

„Така, що дзвоном дзвонить.
Така бліда, така німа,
Що в ній нічо — нічо нема,
Лиш смуток сльози ронить.
Лиш з тихим шелестом на шлях
Падуть листочки бідні,
Як той зничевя вбитий птах...
Падуть зовсім, зовсім отак
Надій листки послідні".

(Осіння симфонія).

„Ці елеґійні строфи дуже характерні для Лепкого, задумливого лірика, що невпинно прислухається до своїх почувань і розкладає їх на тужливі симфонії. Такі настрої знов же і найбільшу ціну мають у досить великому літературному надбанні Лепкого". **(Сергій Єфремов: „Історія українського письменства", т. II. стор. 262).**

—o—

Богдан Лепкий є одним з найбільше плодовитих українських поетів і письменників. Полишив дуже багату спадщину прийдешній Україні. Ціле життя боровся за права української культури, за поліпшення долі українського народу. Боровся як міг, як уважав за відповідне. Залишив по собі славу великого й незломного українського патріота. Богдан Лепкий защепив національно-державницьку свідомість і любов до рідного краю, посвяту для батьківщини.

Помер Богдан Лепкий якраз тоді, коли українські землі переходять одну з найбільших своїх історичних траґедій. Та його нація, вірна заповітам, не схилить прапора, а буде йти аж доки не осягне свій, давно бажаний національний ідеал, за яким тужив Лепкий: свобідну і незалежну державу!

НА НАРОДНІ ПОТРЕБИ

ЙОНҐСТАВН, О.

На Культурний Город.

Громадяни Микола і А. Заблоцькі справляли ювилейну гостину, на яку запросили своїх добрих знайомих. Забава була гарна, щиро українська. Були старші і молодші. Товстмайстром був Теодор Бойко, який забавляв усіх гумористичним приповідками. Опісля він і інші гості складали побажання ювилятам. Серед них промовляв гість з Клівленду Г. Ґалан і Й. Венґжин. Останній надмінив ситуацію українського народу під теперішню хвилю і попросив приявних зложити на народню ціль якусь лепту. Зложили по $1: Г. Ґалан, Т. Бойко, Й. Венґжин, Анастазія Циктор; по 50 ц.: М. і А. Заблоцькі, В. Марк, Анна Гартман; по 25 ц.: Марія Іванкевич, П. Вакульчук, П. Гомяк. Дрібними 30 ц. Разом $6.55, які вислано через Обєднання на Культурний Город в Клівленді, О.

Йосиф Венґжин.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ҐАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА

DEFENSE BOND QUIZ

Q. In what denominations are Defense Savings Stamps available?

A. Ten cents, 25 cents, 50 centc, $1, and $5. An album is given free with first stamps of 25 cents up.

Q. In what denominations are Defense Savings Bonds available?

A. You can buy a Series E Bond for $18.75, $37,50, $75, $375, or $750. The prices of Series F Bonds range from $74 to $7,400; Series G Bonds from $100 to $10,000.

NOTE—To buy Defense Bonds and Stamps, go to the nearest postoffice or bank, or write to the Treasurer of the United States, Washington, D. C., for an order form.

ПОМЕР ПОЛЬСЬКИЙ ЕКОНОМІСТ

НЮ ЙОРК. — Дня 5. серпня ц. р. помер в Ню Йорку наглою смертю один з найчільніших польських економістів і орґанізаторів заграничної торговлі, інж. Віктор Пжедпельскі. На полі орґанізації заграничної торговлі він виявив великі здібности. Це завдяки його трудам Польща в передвоєнних роках могла експортувати лише до самої Америки мясних виробів на 12 міліонів долярів. Він створив експортову орґанізацію „Даль", якої був предсідником. На тім становищі в Ню Йорку заскочила його смерть. Віктор Пжедпельскі походив з корінної Польщі і належав до тих нечисленних польських економістів, що відносно не зле відносились до української кооперації на західньо-українських землях.

ЕКВАДОРСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ОДЕРЖУЄ НЕОГРАНИЧЕНІ ПРАВА

КВІТО (Еквадор). Еквадорський конґрес ухвалив неограничені права для президента Карлоса Аройо дель Ріо. На основі нового закону, еквадорський президент матиме право усунути якого небудь урядовця, включаючи навіть членів судівництва, контролювати пресу, і ін. Ці неограничені права президента триватимуть так довго, аж доки не відкличе їх конґрес спеціяльним голосуванням.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

СТЕЙПЛЕТОН, Н. Й. — Місячні збори Бр. св. Арх. Михаїла, від. 211., відбудуться в суботу, 9. серпня, в гали укр. правосл. церкви, 35 Варен Стр., в год. 7:30 ввечір. Проситься всіх членів прийти на означений час, бо будуть важні справи до полагодження. Секр. Г. Демкович зрезиґнував, а його працю перебрав заступник В. Белей, 258 Gordon St., Stapleton. — За уряд: Н. Слободзян, предс.; П. Телішевський, кас.; Василь Белей, секр.

В Аайборґ, в Данії, найдено, при робленню викопалин, кістяк людини, яка жила тому 10,000 літ.

В Етіопії говорять 70 мовами.

УВАГА! ДЖЕРЗІ СИТІ І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

СТАРАННЯМ ЧОТИРЬОХ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ,
а саме: ТОВ. УКР. КЛЮБ ПОСТУПОВИЙ, від. 70; ТОВ. УКР. СІЧ, від. 170; БР. СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ, від. 270; і ТОВ. ДАРАХІВЩИНА, від. 275

:——::——: відбудеться :——::——:

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

В НЕДІЛЮ, 10. СЕРПНЯ (AUGUST 10, 1941)

в PATRYLOW'S GROVE PARK,
MICHIGAN and FAIRFIELD AVES. E., (Union), KENILWORTH, N. J.

Початок у год. 1. пополудні. Першої кляси орхестра.
Вступ 50 центів. — Для дітей вступ вільний.

Коли чотири найбільші відділи У. Н. С. в Джерзі Сити уладжують разом Пікнік, то можна сподіватись, що це буде порядний Пікнік. Тому просимо всіх Чесних Громадян до численної участи, а певно добре забавитеся, бо там будуть всі ваші і наші знайомі.

БОСИ будуть відходити від церкви на долині міста в год. 12:30 і 1:30; від У. Н. Дому в год. 12:30 і 1:30; в Лафает, 388 Johnstown Ave., в год. 12:30.— **Directions by Auto:** Pulaski Skyway to Junction past Newark Airport. Take road straight ahead Route 29, till **Michigan Ave.,** on left side by George's Grove restaurant, then reaching Kenilworth, watch for Patrylow's Grove sign.

ПОЗІР! — РОЧЕСТЕР, Н. Й.!

СТАРАННЯМ БРАТСТВ І СЕСТРИЦТВ ПРИ ЦЕРКВІ СВ. ЙОСАФАТА
на дохід парохії відбудеться

П-І-К-Н-І-К

В НЕДІЛЮ, 10. СЕРПНЯ (AUGUST 10, 1941)

НА ҐУДМАН.

Громадяне! Прийдіть численно, а забавитеся гідно і красно при добрій музиці і смачних перекусках. На випадок дощу — **забава в галі парохіяльній.**

УВАГА! ВУНСОКЕТ, Р. АЙ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ТОВ. ЗАПОРОЗЬКА СІЧ, ВІДДІЛ 206. У. Н. СОЮЗУ,

:——::——: влаштовує :——::——:

ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК

В НЕДІЛЮ, 10. СЕРПНЯ (AUGUST 10, 1941)

НА ПЛОЩІ КОЛО ЦВИНТАРЯ.

Початок у годині 1. пополудні.

Товариство запрошує на цей пікнік все українське громадянство, місцеві і дооколичні товариства, сестрицтва й молодечі орґанізації прибути численно, де при веселій забаві та при добрій музиці зможете провести весело свій час.

За добру забаву ручить — **Комітет.**

Вразі непогоди на 10. серпня пікнік відбудеться на 17. серпня (AUGUST 17, 1941).

ТОВАРИСТВО ім. МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО, ВІДДІЛ 219. У. Н. С. в НЮАРКУ, Н. ДЖ.

:——::——: влаштовує :——::——:

20-ЛІТНЄ ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТО і ПІКНІК

В НЕДІЛЮ, 17. СЕРПНЯ (AUGUST 17, 1941)

в HILLSIDE PICNIC GROVE, 140 CHESTNUT AVE., HILLSIDE, N. J.

Початок 12:30 вполудне.

При тій нагоді будуть виголошені промови амер. і укр. бесідниками. Будуть від У. Н. Союзу Д. Галичин, гол. секр.; І. Романишин і А. Шумейко, гол. радні.

Це святкування є важним для нас членів, тому просимо щиро прибути й своєю присутністю це свято звеличати. 181,7

За добру забаву ручить — **Комітет.**

ВАЖНЕ! УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ МІСТА ШІКАҐО Й ОКОЛИЦІ! ВАЖНЕ!

ЗАХОДОМ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВСІХ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В ШІКАҐО Й ОКОЛИЦІ

:——::——: відбудеться :——::——:

ШЕСТИЙ ДЕНЬ УКР. НАРОД. СОЮЗУ

В НЕДІЛЮ, 10. СЕРПНЯ (SUNDAY, AUGUST 10, 1941)

В ГОРОДІ УКРАЇНСЬКОЇ ПАРОХІЇ СВ. О. НИКОЛАЯ,
ПРИ HIGGINS ROAD AND DESPLAINES RIVER.

Будуть всякого рода змагання, для старших і молодих, а переможці будуть добре винагороджені.

Вступ для старших тільки 25¢, а для дітей до 15. року вступ вільний.

Город відчинений у 10. годині рано.

Дохід призначений на будову Дому У. Н. Союзу в Шікаґо.

Просимо всіх члениць й членів У. Н. Союзу, всіх члениць й членів інших українських орґанізацій і всіх українських громадян міста Шікаґо й околиці до чисельної участи. 180-1 **Комітет.**

ЩОСЬ НОВОГО! ПЕРШИЙ РАЗ У СТЕЙТІ КОНЕКТІКОТ! ЦІКАВЕ ДЛЯ ВСІХ!

ЗЛУЧЕНІ ТОВАРИСТВА ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ ПАРОХІЇ В НЮ БРІТЕН, КОНН.

:——::——: устроюють :——::——:

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ — УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ

ДНЯ 10. СЕРПНЯ (AUGUST 10, 1941), В SCHUTZEN PARK, BARNSDALE, CONN.

В ПРОГРАМУ ДНЯ ВХОДЯТЬ:

1. Виступ парохіяльного хору під управою п. професора Л. Нахвостача.
2. Промови визначних американців.
3. Вибір Королівни Українського Дня.
4. Українські смачні страви.
5. Вистава українського мистецтва.
6. Вистава портретів визначних укр. діячів.
7. Ріжні старокраєві забави.

НЕ ВАГАЙТЕСЬ! НЕ ВІДКЛАДАЙТЕ! А ЗАРАЗ ДІСТАНЬТЕ СОБІ ВСТУПНИЙ „ТИКЕТ" І БУДЬТЕ ПРИСУТНІ НА ЦІМ УКРАЇНСЬКІМ ДНИ.

Там побачите краєвих шинькарів, краєвий вигляд „БАЗАРУ". Там будете почуватись весело і з задоволенням будете любуватись старокраєвою системою. Отже не забудьте, що **ДЕНЬ 10. АВГУСТА 1941. р. Є ДНЕМ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА ДЛЯ ВСІХ УКРАЇНЦІВ.**

ПРИЙДІТЬ ВСІ І КЛИЧТЕ СВОЇХ ЗНАЙОМИХ. **Вступ лише 25¢.** 169,79,81

Д-Р ЛУКА МИШУГА.

Шевченко -- Виразник Минулої й Прийдешньої України

(З серії викладів на українські теми, що були влаштовані Департаментом Східньо-Европейських мов Колюмбійського Університету разом з У. Н. Союзом).

(6)

V. Захоплення українською мовою і піснею.

Ось так український рух, завдяки ріжним чинникам і обставинам, при сильній допомозі української пісні зачинає набирати звільна давнього, себто глибшого змісту, особливо, коли українська етноґрафія стала предметом наукових дослідів з боку вчених, що їх зґромадив Харківський університет, перший в Україні (1805). Хоч основано його в ціли поширення російського духа, то поправді сталось так, що в ньому навіть родовиті москалі, що були переняті демократичними новими ідеями, переймались долею України, а зокрема красою української пісні. Самі великороси зачали вивчувати українську мову, щоб краще відчути і оцінити ті скарби, що крились у душі українського п р о с т о людя. Ось таким був, наприклад, Ізмаіл Срезневський (1812-80), що видав шість книг „Запорозької Старини". З любови до України він навіть попідроблював деякі історичні думи, хоч такі речі, як пише Сергій Єфремов, історик українського письменства, були тоді звичайною річчю, подібно, як це було з „Краледворським рукописом" (Ганка) у чехів. „Ентузіясти-народники", пише Єфремів, „не знаходячи у народа того, чого їх хотілосяб, сами складають відповідні твори й пускають їх за народні".

І. Срезневський, „великорос" з роду, писав ще в 1834 році, що українська мова є самостійна, а не якесь наріччя „русскаго или польскаго", що вона „поетична, музикальна, барвиста", що „не уступає чеській мові щодо багатства слів і виразів, польській мові щодо барвистости, сербській щодо милозвучности", та що „мова Хмельницького, Пушкаря, Дорошенка, Палія, Кочубея, Апостола повинна бодай передати потомству славу цих великих людей України".

Вправді Харківський університет мав видавати тільки російською мовою, але тому, що цензура була привилеєм університету, треба собі пояснити те, що таки виходило дещо й українською мовою. До певної міри вже самі назви журналів, як „Украïнскій Вестнік" (1816) чи „Украïнскій Альманах", вказують наглядно на те, які там друковано матеріяли.

Тоді захопила „страсть ко всему малороссійскому" ще одного „великороса", а це Миколу Костомарова (1817-85), що то як молодий ідеаліст не міг знести, як пише в своїй автобіографії, як то тоді насміхались з „хохлів". Це й заставило його піти на села та довгими роками вивчувати мову „хохлів", щоб потім стати знаменитим українським ученим, істориком, що також доказував науковим способом, що є два ріжні народи, себто російський і український, і дві ріжні мови: українська й російська.

Цікаве й те, що звертало таких „великоросів" як Костомарів до українського народу. Сам він про це пише, кажучи, що народ, серед якого він жив, були українці. Так він і полюбив цей народ. І полюбив його мову, вивчив її й почав нею писати, бо захопила його народня творчість, бо дивувало його, чому читаючи історію, він у ній завважив таке легковажне ставлення до життя народньої маси. Ось той „великорос", пишучи до другого „великороса" Срезневського, хвалиться, що вже підучив українську мову і навіть нею написав листа до українського поета Амвросія Метлинського (1814-1870), але, пише Костомарів, той певно з тої мови покипкує, бо:

„...на те він козак і батько його козак і діди його козаки, весь рід його — козаки українські, а я бідний неофіт, перехрещенець, перевертень і тим тільки можна мені простити, що хоч може я і не вмію гаразд зовсім переродитись, та кохання у мене щире й серце за Вкраїну бється більше ніж у якого справжнього українця".

Ще згадаємо за одного, приставшого до українства. Це Осип Бодянський (1808-1876), що зібрав за свого життя до 8,000 українських пісень. Він доказує в самій Москві, що над українські народні пісні нема кращих у цілому словянському світі. Коли до того ще зазначимо, що видають українські пісні у Львові поляки, як Вацлав Залєскі (1833) і Жеґота Павлі (1839), то побачимо, який це переворот счинила українська пісня і скільки добра зробила для відродження української справи. Очевидно, що сюди належить теж видана народньою мовою в 1837. році в Будапешті (бо у Львові не дозволено) „Русалка Дністрова", заходами славної трійці: М. Шашкевича, Я. Головацького й І. Вагилевича, що започаткувала літературне відродження тої частини українського народу, що був тоді під Австрією.

На той час припадає ще одна подія, на яку вартує звернути увагу. В Петрограді докінчували свою працю комісії, що провірювали шляхотське походження, а між тим і козачі роди, що хотіли задержати в Росії свої давні привилеї. Виступаючи в обороні своїх клясових інтересів, і шукаючи за старими документами, вони зачали вважати свою працю (закінчилась біля 1835. р.), „обороною національних інтересів", чи там „працею для Батьківщини", себто для України. Навіть і це помагало відновляти українську традицію, а що багатьом козачим родам не признано привилеїв, то це звязало їх тісно з „простим" народом і настроїло ворожо до влади, яку зачали вважати не-своєю. Що й таке бувало в Україні, видно зо записок подорожника Коля (1808-1878), в яких знаходимо таке:

„Українці є дуже кепськими російськими патріотами... Вони слухають царя, бо інакше годі, але на петербурзьких імператорів дивляться як на чужих, накинених собі володарів".

Далі, згадуючи, що українці як співають, то майже завжди плачуть, пише Коль ще таке: „Ті сльози, що майже ніколи не висихають, це найкращий доказ сили і живучости національного почуття і патріотизму серед українців".

Ось таке завважував чужинець, що подорожував по Україні, що була під Росією в таких тяжких часах, коли не поважились в Петербурзі ховати в день навіть найбільшого російського поета Пушкина, та коли цензура не дозволяла навіть писати некрольоґів по тому поетові. А як у Петербурзі палено на кострі навіть десятки тисяч книг Нового Завіта і Псалтиря, що були переведені на російську мову, то якої долі могло надіятись українське слово? А проте воно відзивалось. Як теж відізвалось воно й серед українського народу в Галичині, що був під польсько-австрійською владою. А як воно відзивалось, пояснить нам голос, з яким виступив о. Василь Подолинський (1848) в „Слові Перестороги", зверненім до поляків, в якому каже, що „Росія висипала вже кілька бочок арґументів на те, що українці є москалі", але що з того? А далі, відповідаючи тим полякам, що кажуть, що українство це німецька вигадка, о. Подолинський каже таке:

„Припустім, що ми ще ніколи не були народом, тільки завсіди провінціоналізмом, але це чейже не відбирає нам права бути народом від сьогодня. Ми віримо сильно в відродження вільної, незалежної України і нас зовсім не бентежить речинець, в якому нам та воля і незалежність судилася. Бо чимже є століття в життю нації? Хочемо бути народом і будемо ним, бо голос народу, це голос Божий".

(Дальше буде)

ОСТАННІЙ ПОВЗ.—Залога німецької протиповзової гармати підносить оклик перемоги, постріливши цільним вистрілом останній повз з совєтської колюмни. (Німецька світлина).

ПЕРЕСТОРОГА НА АДРЕСУ ПОЛЯКІВ

ЛИВЕРПУЛ. — Ґазета, належача до родини Іденів, з якої походить теперішний анґлійський міністер заграничних справ, Антоні Іден, „Ди Ливерпул Еко", пише, що поляки не повинні непокоїтись заключенням польсько-совєтського договору, та не повинні „спускати вділ куртини, ще заки закінчилась вистава". Найголовнішим ворогом Польщі є Гітлер і в тім напрямку вони повинні повертати всі свої сили, а щойно опісля полагоджувати другорядні справи, каже згадана ґазета.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — Місячні Збори Тов. Мир, від. 324., відбудуться в суботу, 9. серпня, в год. 8. вечером, в Українській Громаді при 23. і Бравн ул. Проситься всіх членів прибути начас. Рівнож і нових знайомих приводіть. Ще раз напоминається довгуючих прийти і вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі поступиться після статуту. — О. Горохівський, предс.; М. Ґелета, кас.; Гр. Бучко, секр.

ЙОНГСТАВН, О. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 230., відбуде місячний мітинг 10. серпня, в годині 1:30 пополудні, в У. Н. Домі, 525 W. Rayen Ave. Обовязком кожного члена прибути на означений час, бо є важні справи до вирішення. Напоминається довгуючих членів вирівнати свої вкладки, бо в противнім разі будуть суспендовані після ухвал. — За уряд: Т. Периг, предс.; М. Мушинський, кас.; Іван Павловський, секр.

ГВАЙТСТОВН, Н. Й. — Мітинг Тов. „Просвіта", від. 129., відбудеться в суботу, 9. серпня, в 8. год. вечором, в домі тов. Йосифа Драгана, 1530 Cross Island Blvd. Проситься всіх членів прибути, бо є важні справи до полагодження. Неявившийся член заплатить кару після статуту. — М. Баран, предс.; С. Кузьма, кас.; М. Дзярський, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — Місячні збори Тов. ім. Дм. Вітовського, від. 375., відбудуться в неділю, 10. серпня, в год. 12:30 пополудні, в домі У. А. Горожан, 847 Н. Френклин ул. Всі члени обовязково повинні явитись на збори. — Уряд.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори Тов. „Зоря", від. 69., відбудуться в суботу, 9. серпня, в 8. годині ввечір, в „Карпатія Гали", 217 Іст 6. вул. Проситься всіх членів прибути на збори. — Михайло Диктей, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. ім. Михайла Грушевського, від. 219., відбудуться в суботу, 9. серпня, в годині 7:30 ввечір, в гали 675 Савт 19. вул. Проситься всіх членів прийти на ці збори на означений час, бо маємо важні справи до полагодження. Пригадуємо членам платити свої вкладки начас, бо в противнім разі будуть суспендовані. — Т. Боднар, предс.; М. Соколовський, кас.; А. Мудровський, секр.

ФАРМИ НА ПРОДАЖ

З причини старшого віку продається 8-АКРОВА ФАРМА коло міста. Дім на 6 кімнат. У домі містова вода, електричне світло, ґаз, телефон. Цементова стайня з електричним світлом і водою. Великий курник. Ґарадж на 2 кари. Будинок мурований, не викінчений, з котрого можна зробити гарний бунґало. Пять мінут ходу до фабрики карпетів. Близько до Фабрики лейсу. Фарма надається на годівлю курей, гусей і качок. Хто з інтересованих хотів би купити, хай приїде й огляне. Боси відходять що години з Ню Йорку до цього міста. 180-1

Mrs. ANNA STOYAKEWYTCH,
178 Chamberlin Ave.,
Hightstown, N. J.

Даром пробка зілля
МІЛЕРТОН LAXATIVE

Тепер є небувала нагода для всіх, що терплять на недомагання шлунка й випробували коштовні ліки й зела, а не найшли полекші. Тим усім поручаємо спробувати даром Зела Милертон, котрих не запарюється ні вариться, а споживається в натуральній формі. По вжитті прібки переконаєтеся, як скуточно ділають в недомаганнях таких, як кваси шлунка, ґази, нестравність, запір, брак апетиту, біль голови й інші недомагання, котрі походять зо злого травлення. Щоби переконатися, пишіть по пробку.

Спеціяльна Оферта
по знижених цінах.

[ ] $1.00 за 1 коробку Мілертону
[ ] $1.50 за 2 коробки Мілертону
[ ] $2.00 за 3 коробки Мілертону

Питайте за зіллям Мілертон у вашій сусідній аптиці, а як там його не мають, то пишіть до:
J. S. MILLER, Inc., Dept. U.,
P. O. BOX 628, NEWARK, N. J.

Single package not sent C.O.D. Small postage stamps acceptable. Ці ціни важні лише при замовленні просто з головного офісу.

ДО ВСІХ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ СТЕЙТУ КОННЕКТИКАТ!

Подаємо до відома, що

ОКРУЖНІ СОЮЗОВІ ЗБОРИ

всіх відділів У. Н. Союзу відбудуться

В НЕДІЛЮ, 7. ВЕРЕСНЯ (SEPTEMBER 7, 1941)

у ЦЕРКОВНІЙ ГАЛІ 23 WALNUT ST., HARTFORD, CONN.
Збори зачнуться в годині 2. пополудні.

На ці збори повинні обовязково прибути урядники й делеґати всіх відділів У. Н. Союзу зо стейту Коннектикат. На зборах будуть присутні та будуть промовляти головний касієр Р. Слободян і орґанізатор А. Маланчук.

Окружний Комітет відділів У. Н. Союзу стейту Коннектикат.

181,203

УВАГА! ПРОВІДЕНС, Р. АЙ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА

уряджує

ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК

В НЕДІЛЮ, 10. СЕРПНЯ (AUGUST 10, 1941)

НА ФАРМІ гр. ЛЕХА В CROMPTON, R. I.
Road 3, near Tioque Lake.

Вразі непогоди пікнік відбудеться в салі Odd Fellows Hall, School St., Crompton.

Початок у годині 1. пополудні. Вступ вільний.

За добру й веселу забаву ручить — Комітет.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
НА ФІЛЯДЕЛЬФІЮ й ОКОЛИЦЮ

МИХАЙЛО НАСЕВИЧ
cor. FRANKLIN & BROWN STS.,
PHILADELPHIA, PA.
Tel. Market 1320.
ОБСЛУГА В ДЕНЬ І ВНОЧІ

ЦІЛИЙ ПОХОРОН з цею преґарною металевою труною, двома автами, караваном, бальсамуванням, вживанням Похоронного Дому і т. д. **$295.00**

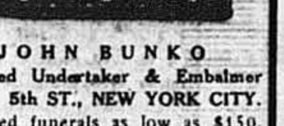
Все, чого треба, з виїмком одіння й належитостей за церковну відправу й цвинтар.
S. KANAI KAIN
433 State St., Perth Amboy, N. J.
Phone: Perth Amboy 4-4646

МИРОН ЛИТВИН І СИН
УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ
Обслуга щира і чесна
Main Office:
383 MORRIS AVENUE,
cor. Springfield Ave.
NEWARK, N. J.
Phone: Essex 3-5347

Branch office (Філія):
969 SOUTH BROAD STREET,
TRENTON, N. J.
Phone: Trenton 8588

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребами по ціні так низькій як $150.
Обслуга найкраща.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as $150.
Telephone: GRamercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНИМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: Orchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE,
(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.
Tel.: Melrose 5-6577

БИЗНЕСМЕНІВ ПІДПИРАЙТЕ СВОЇХ

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМСАМИМ СТАВАЙТЕ СПІВВЛАСНИКОМ ШІСТЬ МІЛІОНОВОГО МАЄТКУ, ЦЕЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ.

ТАРЗАН, ч. 374. Щасливий стріл.

Як Том натягнув стрілу на лука, йому почали трястись руки. Це бачив дикун і почав пильно за хлопцем слідкувати.

А коли хлопець вже натягнув стрілу мав випустити її з лука, батавець, по старім звичаю, відскочив на бік від наміреного місця.

Та це було його погубою. Бо хлопець зле міряв і стріла булаб батавця не влучила, якби він не був відскочив на бік.

Він якраз наскочив на стрілу, яка прошила йому груди. Том радів. Цей вчинок надав йому небезпечної певности в свої здібности.